

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I ЗАКОНСКИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ УРЕДБЕ

Законски основ за доношење ове Уредбе садржан је у одредбама члана члана 39. став 5. Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме („Службени гласник Републике Србије”, бр. 36/18), којима је предвиђено да Влада, на предлог Министарства одбране, прописује услове и начин формирања, припадност, начин управљања и друга питања од значаја за рад и функционисање групације Одбрамбена индустрија Србије, као и одредбама члана 14. став 2. тачка 44) Закона о одбрани („Службени гласник Републике Србије”, бр. 116/07, 88/09, 88/09 - др. закон, 104/09 - др. закон, 10/15 и 36/18) којима се прописује да Министарство одбране обавља послове који се односе на: надзор и управљање над привредним друштвима регистрованим за производњу наоружања и војне опреме чији је оснивач Република Србија, односно која послују капиталом у већинском државном власништву у складу са законом и актом оснивача.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ УРЕДБЕ

Кључни разлози за доношење новог закона у области производње и промета наоружања и војне опреме објављеног у „Службени гласник Републике Србије”, бр. 36/18 били су успостављање стабилног контролног механизма у производњи и промету наоружања и војне опреме, стварање претпоставки за унапређење области производње и промета наоружања и војне опреме, потпуније дефинисање појмова који припадају категорији наоружање и војна опрема и њихово усклађивање са прописима ЕУ, дефинисање критеријума за оцену испуњености услова за производњу наоружања и војне опреме, дефинисање услова и поступака којима се формира групација Одбрамбена индустрија Србије, дефинисање начина и нивоа страних улагања, приватизације произвођача наоружања и војне опреме, као и начина решавања друштвеног капитала.

С тим у вези, Нацртом уредбе се дефинишу услови и поступак којима се формира групација Одбрамбена индустрија Србије, правна лица која припадају тој групацији, детаљније се разрађује начин и ниво страних улагања и начин решавања друштвеног капитала. Нацртом уредбе детаљније се разрађује надзор и управљање над произвођачима наоружања и војне опреме који припадају групацији Одбрамбена индустрија Србије, чији је оснивач Република Србија, односно који послују капиталом у већинском државном власништву.

Нацртом уредбе се детаљније разрађују одребе закона које се односе на правна лица која припадају групацији у погледу контроле у области производње и промета наоружања и војне опреме која се спроводи код тих правних лица, ради остваривања и заштите одбрамбених, безбедносних, економских и спољнополитичких интереса

Републике Србије, њеног међународног кредибилитета и интегритета, као и даљег развоја и унапређења одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије.

Доношење нове уредбе доприноси јачању механизма контроле у правним лицима која припадају Групацији Одбрамбена индустрија Србије у сегменту: планирања и спровођења мера индустријске безбедности, обезбеђења капацитета, мера безбедности и здравља на раду, заштите животне средине и заштите од пожара у производњи наоружања и војне опреме, права и обавеза произвођача наоружања и војне опреме; стварању јаснијег нормативно-правног оквира за страна улагања и стварању услова за унапређење области производње са аспекта развојних и инвестиционих улагања.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. уређује се предмет уредбе, односно ближе се прописују услови и начин формирања, припадност, начин управљања, рада и начин функционисања групације Одбрамбена индустрија Србије ради остваривања и заштите одбрамбених, безбедносних, економских и спољнополитичких интереса Републике Србије, њеног међународног кредибилитета и интегритета, као и развој и унапређење одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије кроз развој кључног сегмента, а то су произвођачи који припадају Групацији Одбрамбена индустрија Србије.

Члан 2. садржи дефиниције којима се одређују значења појединих појмова који су употребљени у тексту Нацрта уредбе. Одредбе овог члана треба да олакшају примену и разумевање уредбе и елиминишу потребу за накнадним тумачењем истог.

Први пут се уводи појам базичних и одбрамбених технологија.

Под појмом Базичне технологије обухваћена је група стандардних, специфичних и новонастајућих индустријских технологија од значаја за развој и примену одбрамбених технологија.

Појам одбрамбене технологије је коришћен пре овог Нацрта уредба, али није постојала дефиниција појма. Појам Одбрамбене технологије је дефинисан као група технологија уско повезаних са производњом система наоружања и војне опреме.

Оваква подела на базичне и одбрамбене технологије олакшава поделу правних лица из групације Одбрамбена индустрија Србије на носиоце једне односно друге технологије и усмеравање стратешких интереса Републике Србије у конкретним областима на носиоце предметних технологија.

Уводи се и појам Центра технолошке компетитивности чија делатност је претежно усмерена ка освајању и развоју једне или више базичних технологија.

Интенција оваквог решења је препознавање технолошких капацитета у Републици Србији који ће тежиште својих активности усмерити ка освајању и развоју оних

технологија које не постоје у Републици Србији или су недовољно развијене како би се повећао степен независности државе у том погледу.

То отвара простор за подстицање и страних и домаћих улагања у оне технологије које Република Србија не поседује, а које су неопходне за развој и освајање нових средстава препознатих у дугорочним плановима развоја система одбране.

Појам Мапа технологија интегрише податке о базичним и одбрамбеним технологијама које су од стратешког интереса за производњу наоружања и војне опреме. Мапа технологија са прегледом поменутих технологија је саставни део стратегије развоја Одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије.

Уредбом су уведени појмови Кластер одбрамбене индустрије и Кластерска иницијатива у циљу међусобног повезивања правних субјеката из групације Одбрамбена индустрија Србије, других произвођача наоружања и војне опреме, као и коопераната и вршиоца услуга ради остваривања заједничких интереса у земљи и у регионалним оквирима, повећања способности система одбране и извозних могућности Републике Србије.

Члан 3. дефинише шта је Групација Одбрамбена индустрија Србије. Интенција Нацрта уредбе је на јединственом начину управљања од стране надлежних органа Републике Србије, а по основу директног или индиректног већинског учешћа државног капитала у основном капиталу правних лица која чине групацију.

Важно је нагласити да групација нема статус правног лица.

Члан 4. прописује да се групација формира Уредбом од оних произвођача НВО чији је већински основни капитал државни или друштвени.

На основу одредаба закона и ове уредбе предвиђено је трајно решавање друштвеног капитала.

Важно је нагласити да је укупан удео државног или друштвеног капитала једнак или већи од 51% основног капитала.

У циљу једнозначног одређења појам државни капитал, у смислу одредби Нацрта уредбе, подразумева капитал Републике Србије, органа и организација и јавних предузећа које је основала Република Србија.

Уредбом није дефинисано седиште групације јер иста нема статус правног лица.

Члан 5. прописује да се групација формира ради остваривања стратешког интереса Републике Србије у делу произвођача НВО који послују већинским државним или друштвеним капиталом. Стратешки интерес се препознаје кроз кључне технологије идентификоване Мапом технологија која треба да буде саставни део будуће стратегије ОТИБС и програма развоја капацитета који припадају Групацији Одбрамбена индустрија Србије.

Овим чланом је остављена могућност да Влада, осим Стратегије ОТИБС доноси акта (закључке, одлуке, смернице и сл.) у циљу остваривања стратешког интереса Републике Србије.

Члан 6. прописује пет услова које мора да испуни правно лице да би могло стећи статус члана групације и која правна лица, било да су носиоци одбрамбених или базичних технологија, припадају групацији ОИС.

Један од услова који се потенцира је да акционарска друштва која послују у складу са одредбама закона којим се уређују привредна друштва морају бити нејавна при чему је дат рок од 120 дана од дана ступања на снагу уредбе да се акционарска друштва која су јавна организују као нејавна.

Циљ је да се окончају раније започети програми финансијске консолидације у акционарским друштвима где је једна од кључних мера конверзија потраживања у капитал повериоца у основном капиталу акционарског друштва. Такође, у овој фази, која има тежиште на технолошкој стабилизацији Одбрамбене индустрије Србије, интенција је минимална трговина акцијама и другим хартијама од вредности на берзи.

Члан 7. прописује да Групацији могу припадати и други произвођачи чији је већински основни капитал државни или друштвени уколико се утврди стратешки интерес у области производње наоружања и војне опреме за коју је произвођач прибавио дозволу.

Члан 8. дефинише могућност припадности Групацији института и њихових зависних правних лица који испуњавају дефинисане услове за припадност Групацији.

Интенција овог члана уредбе је да део института као што су Институт Михајло Пупин из Београда, Институт за физику из Земуна, Институт за нуклеарне науке Винча и др. могу припадати Групацији ОИС уколико се постигне такав ниво сарадње са фабрикама ОИС да управљачке структуре тих института и њихова ресорна министарства утврде научно-технолошки, економски и други интерес.

Члан 9. дефинише могућност припадности Групацији јавних предузећа и њихових зависних правних лица који испуњавају дефинисане услове за припадност Групацији.

Интенција овог члана уредбе је да ЈП „Југоимпорт СДПР” Београд и друга јавна предузећа која се евентуално оснују у наредном периоду (једна од опција је превођење војнодоходовних установа у области производње наоружања и војне опреме као што су Технички ремонтни завод Чачак, Ваздухопловни завод Мома Станојловић Батајница и Технички ремонтни завод Крагујевац у јавна предузећа која послују 100%-ним капиталом Републике Србије) могу припадати Групацији ОИС уколико се на такав начин најбоље штите интереси тих предузећа и стратешки интереси Републике Србије.

Члан 10. дефинише могућност организовања специјализованих војнотехничких установа у области производње наоружања и војне опреме које организационо припадају Министарству одбране и Војсци Србије у јавна предузећа или друштва капитала и њихову припадности Групацији Одбрамбена индустрија Србије.

Ефекти таквог организовања су вишеструки а огледају се примарно кроз:

- повећање средстава која се издвајају за инвестиције уз истовремено смањење средстава која се издвајају за зараде запослених и друге режијске трошкове;
- могућност повећања броја формацијских места јединица ВС, без повећања укупног броја формацијских места на нивоу Војске Србије, за број пројектованих формацијских места у ремонтним заводима;
- једноставније процедуре за запошљавање стручне радне снаге и њихово стручно оспособљавање у складу са потребама ремонтних завода;
- једноставније процедуре за набавку резервних делова, репроматеријала и услуга на тржишту уз истовремено смањење учешћа организационих јединица Министарства одбране и Војске Србије у активностима подршке за те потребе;
- могућност формирања регионалних центара: за ремонт убојних средстава (ТРЗ Крагујевац), за ремонт авиона и хеликоптера (Ваздухопловни завод „Мома Станојловић” Батајница) и ремонт наоружања и војне опреме коју тежишно користи копнена војска (ТРЗ Чачак), као и улагање остварене добити у развој сопствених ремонтних капацитета чиме се повећава укупан ремонтни капацитет за потребе генералног ремонта и модернизације наоружања и војне опреме на употреби у Војсци Србије;
- пословање на светском тржишту уз додатне стране инвестиције и могућност учешћа у заједничким пројектима са страним партнерима што повећава одрживост и технолошке потенцијале завода.

Члан 11. прописује да припадност Групацији правних лица из чл. 7–10. уредбе утврђује Влада, уз претходно прибављену одлуку скупштине тих правних лица.

Преглед правних лица која припадају Групацији објављује се на интернет страници Министарства ради повећања њихове видљивости.

Члан 12. прописује да правно лице које престане да испуњава неки од услова за припадност Групацији Одбрамбена индустрија Србије губи статус члана Групације.

Члан 13. прописује да припадност Групацији или губитак статуса члана Групације утврђује Влада изменом прилога 1 који је саставни део уредбе, на предлог Министарства.

Члан 14. прописује да Групацијом управља Влада по основу директног или индиректног већинског учешћа државног капитала у основном капиталу чланова Групације.

Управљање Групацијом, у име Владе, врши Савет за одбрамбену индустрију.

Савет за одбрамбену индустрију образује Влада овом уредбом.

Члан 15. дефинише састав Савета и то председника Савета, четири потпредседника Савета и остале чланове Савета.

При томе, остали чланови Савета су председници надзорних одбора у правним лицима која припадају Групацији.

Члан 16. прописује да председник Савета води и усмерава Савет, стара се о јединству одбрамбеног, привредног, спољнотрговинског и финансијског деловања Групације, усклађује рад чланова Савета, представља Савет и сазива и води седнице Савета.

Председник Савета може осталим члановима Савета давати упутства и посебна задужења, сходно програму и политици Владе у области производње и промета наоружања и војне опреме.

Председника Савета именује министар надлежан за послове одбране.

Члан 17. дефинише да су потпредседници Савета руководиоци организационих јединица министарстава надлежних за следеће области: одбрамбене технологије, стечај и приватизација, увоз и извоз наоружања и војне опреме и робе двоструке намене и финансијска подршка производњи наоружања и војне опреме.

Потпредседник Савета усмерава и усклађује рад чланова Савета у области из своје надлежности.

Потпредседнике Савета, именују министар надлежан за послове одбране, министар надлежан за послове привреде, министар надлежан за послове трговине и министар надлежан за послове финансија.

Члан 18. дефинише да Председник Савета два пута годишње сазива седнице Савета:

- 1) до 31. марта, а након усвајања планова пословања за текућу годину;
- 2) до 31. августа, а након усвајања финансијских извештаја за претходну годину.

Остављено је могућност да председник Савета може сазвати седницу Савета и чешће уколико за тим постоји потреба.

При томе, седницама Савета председава председник Савета или лице које он овласти.

Административно-техничке послове за потребе Савета обавља секретар Савета који је члан надзорног одбора или представник државног капитала у скупштини члана Групације и кога именује Савет на предлог чланова Савета.

Савет доноси Пословник о раду којим ближе утврђује начин рада и одлучивања у складу са овом уредбом.

Савет на седницама доноси одлуке, смернице, инструкције, предлоге стратешких докумената и друга акта која су чланови Групације дужни да изврше или имплементирају.

Савет својом одлуком утврђује испуњеност услова за припадност Групацији или за губитак статуса члана Групације.

Министарство припрема предлог за измену прилога 1 који је саставни део уредбе, а на основу одлуке Савета.

Сви акти Савета доносе се већином гласова присутних чланова.

Члан 19. дефинише да скупштину члана Групације чини један представник државног капитала и остали власници капитала.

Код члана Групације који има друштвени капитал скупштину члана Групације чини и заступник друштвеног капитала док се не реши питање друштвеног капитала. У таквим случајевима скупштину члана Групације чине један представник државног капитала, остали власници капитала и један заступник друштвеног капитала.

Члан 20. дефинише да представник државног капитала заступа интересе Републике Србије.

Представника државног капитала именује и разрешава министар одбране својом одлуком. Мандат представника државног капитала и његово разрешење констатује скупштина члана Групације својом одлуком и тај мандат траје најдуже четири године.

Представник државног капитала заступа интересе и других органа, организација и правних лица чији је оснивач Република Србија.

Представник државног капитала у скупштини члана Групације поступа по упутствима и смерницама Министарства.

Члан 21. дефинише да Надзорни одбор члана Групације има три члана из редова запослених у Министарству и Војсци Србије.

Члан 22. дефинише да у случају када зависно друштво члана групације припада Групацији надзорни одбор тог зависног друштва има једног члана из редова запослених у Министарству и Војсци Србије и два члана из редова запослених у матичном друштву.

У случају зависног друштва које је заједнички формирано са страним улагачем надзорни одбор тог зависног друштва има једног члана из редова запослених у Министарству и Војсци Србије, једног члана из редова запослених у матичном друштву и једног члана по одлуци страног улагача.

У случају зависног друштва које припада Групацији, а чије матично друштво не припада Групацији, надзорни одбор тог зависног друштва има једног члана из редова запослених у Министарству и Војсци Србије и два члана из редова запослених у матичном друштву.

Чланом 23-30. уређује се поступање управних структура члана Групација и надлежних органа Министарства одбране у процесу дефинисања и праћења реализације Пословне стратегије и пословних циљева члана Групације.

Четворогодишњу пословну стратегију, која се утврђује кроз четири перспективе, доноси надзорни одбор (начелно на почетку свог мандата) и ревидира је сваке године (Члан 23.). Чланом 24. и 25. дефинисано је да се пословна стратегија утврђује кроз четири пословне перспективе, при чему се све четири пословне перспективе утврђује укупно до 20 пословних циљева, а за сваки пословни циљ треба да се дефинишу највише два индикатора перформанси, којима се утврђује степен реализације циљева и који су мерљиви. Пословна стратегија сваког члана Групације се мора бити усклађена са стратешким документима развоја Одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије као и другим актима којим се освају стратешки интереси (члан 26.).

Годишњи План пословања (Члан 27.), који усваја Надзорни одбор, представља оперативну разраду пословне стратегије кроз конкретне пословне активности за текућу пословну годину. Припрему предлога пословне стратегије или предлога за ревизију пословне стратегије и праћење степена достизања пословних циљева врши лице или комисија коју именује надзорни одбор, а реализацију активности годишњег Плана пословања и степен достизања циљева пословне стратегије прати Надзорни одбор на месечном, односно кварталном нивоу (Члан 28.). При томе Савет за одбрамбену индустрију заједно са надзорним и извршним одборима, најмање два пута годишње, врши заједничку анализу степена достизања утврђених пословних циљева из пословне стратегије и остварених резултата из годишњег плана пословања члана Групације (Члан 29.). Поред тога, надлежна организациона јединица Министарства прати степен реализације главних пословних активности преко интегрисаног информационог система који повезује у јединствену целину Министарство и чланове Групације (Члан 30.). Овај систем праћења је већ успостављен и планирана је његова надградња у наредном периоду.

Чланом 31- 33. уређују се пословни односи између чланова Групације.

Привредна друштва одбрамбене индустрије Србије, која су уврштена у Групацију, иако у већинском државном власништву послују првенствено по тржишним принципима, при чему је, у зависности од предузећа, извозна продаја обухваћена са преко 90% од укупне продаје, а продаја у земљи је око 10%, при чему се њен највећи део у смислу кооперације обавља између самих предузећа (око 7%), а свега 3% за потребе МО и ВС. С тим у вези, у претходном периоду је често долазило до неусклађености у функционисању пословања између самих друштава Групације, где су у појединим ситуацијама ужи економски интереси једног предузећа угрожавали пословање и извоз другог предузећа (финализатора готовог производа), што би у крајњем, на нивоу Р. Србије имало негативни утицај са аспекта укупне вредности извоза.

С тим у вези, Чланом 31. дефинисано је да стратешки интерес Стратешки интерес Републике Србије има приоритет у остваривању пословног односа и повезивању чланова Групације, а да Министарство спроводи активности на њиховом усмеравању и јачању. На тај начин стварају се услови да се кроз балансирани приступ између

економских интереса предузећа, одбрамбених и стратешких интереса Р. Србије постигне синергијски ефекат на нивоу Групације и шире.

У циљу остваривања заједничких интереса, члановима Групације се Уредбом омогућава међусобно повезивање или повезивање са другим домаћим или страним правним лицима у кластере, кроз покретање кластерске иницијативе од стране Министарства одбране самостално или на предлог самих предузеће, при чему се тим актом уређују међусобни односи чланица кластера (Члан 32. и 33.). И овај процес је дакле под капом Министарства одбране, чиме се, кроз балансирани приступ, такође обезбеђује очување стратешког интереса Р. Србије.

Чланом 34. је прописано да су представник државног капитала у скупштини и чланови надзорног одбора члана Групације у обавези да прибаве писане смернице Министарства пре доношења битних (стратешких) одлука за управљање и пословање.

Иако су према Закону о привредним друштвима чланови управних структура друштва самостални у доношењу својих одлука и лично одговарају за исте, на овај начин се недвосмислено потврђује улога Р. Србије као власника у процесу управљања чланом Групације, где се доношење битних одлука надзорног одбора или скупштине друштва ипак претходно усаглашава са Министарством одбране кроз прибављање смерница за исте. На овај начин се смањује могућност да појединци (иако у потпуности компетентни и овлашћени) евентуално подлегну различитим негативним утицајима, те да на нивоу управних структура предузећа донесу одлуке које су у супротности са стратешким интересима Р. Србије.

Чланом 35. је прописана је обавеза и начин обезбеђења стручног усавршавања у области корпоративног управљања чланова управних структура и запослених у члановима групације, при чему Програм стручног усавршавања утврђује Влада на предлог Министарства одбране и Министарства послове просвете, науке и технолошког развоја. Иако су се у управне и извршне структуре привредних друштава ОИС до сада именовала лица са највишим компетенцијама, пракса је показала да је потребно њихово додатно и континуирано стручно усавршавање у појединим областима корпоративног управљања. Овим путем се стварају услови за организацију свих типова стручних усавршавања у складу са указаном потребом, што је у директној функцији јачања кадрове структуре и унапређења пословних процеса и самог пословања чланова Групације.

Чланом 36. – 39. и прилозима 2. до 5. који су саставни део уредбе регулисано је страно улагање у Групацију кроз четири варијанте поступка спровођења истог.

Страно улагање у члана Групације садржи улагање у нове или постојеће технологије које су у сагласности са мапом технологија (Члан 36.), а која ће бити саставни део Програма развоја Групације Одбрамбене индустрије Србије и Програма развоја одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије, које усваја Влада у складу са чланом 41. став 1. Закона о производњи и промету НВО.

Дефинисано је (члан 37.) да се страном улагање у члана Групације може покренути на четири начина: захтевом страног улагача, иницијативом власника капитала који има минимално 5% појединачног учешћа у капиталу члана Групације, иницијативом члана Групације или иницијативом Владе Републике Србије.

Такође су дефинисана три начина спровођења страних улагања (Члан 38.): оснивањем новог правног лица; улагањем у члана Групације или куповином дела акција или удела члана Групације. При томе су кроз прилоге 2 до 5 разрађени кораци за сва три начина, при чему је за улагање у члана Групације дефинисано да постоји могућност улагања са стицањем удела у капиталу или без стицања удела у капиталу. Сви начини спровођења страних улагања подразумевају процедуру кроз коју Министарство одбране и Влада Р. Србије имају кључну улогу у спровођењу процеса, при чему је очување стратешког интереса Р. Србије приоритет, тако да је процес строго вођен и детаљно контролисан. Очекивања су да ће у пракси сам процес страних улагања бити релативно дуг, али да ће стратешки интерес Републике Србије бити заштићен у сваком моменту.

Чланом 39. стриктно су дефинисани елементарни услови чијим неиспуњењем се одбија страном улагање, без обзира на његове друге евентуалне предности, односно бенефите. Ти услови се односе на штетност по одбрану, националну и јавну безбедност, здравље људи и животну средину, као и на неусклађеност са националним интересима Републике Србије односно са необезбеђењем технологија од стратешког значаја за Републику Србију. Приликом израде овог члана узете су у обзир све специфичности процеса производње наоружања и војне опреме.

Чланом 40. и 41. регулисано је улагање Републике Србије, као већинског власника у Групацију, где су дати циљеви и модалитети улагања.

Циљ улагања (Члан 40.) је развој и освајање нових технологија или унапређење постојећих технологија, где Република Србија као већински власник, а у духу доброг домаћина треба да створи услове за очување, раст и развој предузећа Групације. Само улагање, односно технологије и процеси у које ће се вршити улагања кроз инвестиционе пројекте, биће уређено Програмом развоја капацитета за производњу наоружања и војне опреме код произвођача наоружања и војне опреме који припадају Групацији ОИС у складу са чланом 41. тачка 1) став 1. Закона о производњи и промету НВО.

Чланом 41. регулисана су сопствена улагања предузећа из остварене нето-добити, где је опет коначни доносилац одлуке Влада Републике Србије.

Чланом 42. је дефинисана могућност улагања домаћих правних лица у члана Групације под једнаким условима као и страни улагач.

Овде је важно нагласити да Влада на предлог Министарства одбране доноси и одлуку којом се даје сагласност за отпочињање преговора са домаћим правним лицем и одлуку којом се даје сагласност за улагање капитала.

У овом члану је остављена могућност да Влада, на предлог Министарства одбране доноси одлуку о одбијању улагања домаћег правног лица уколико :

- 1) може имати штетне последице по одбрану, националну и јавну безбедност, заштиту здравља људи и животну средину;
- 2) није у складу са националним интересима Републике Србије;
- 3) не обезбеђује унапређење технологија од стратешког значаја за Републику Србију.

Чланом 43. до 45. уводи се новина да члан Групације или Република Србија (самостално или са чланом групације) може улагати у правно лице изван територије Републике Србије или основати контролисано друштво.

При томе Република Србија и/или члан Групације могу поседовати правно лице у 100%-власништву на територији друге државе уколико то законодавство те државе не спречава или могу са правним лице државе која је предмет улагања формирати заједничко друштво.

Овим одредбама се ствара могућност ширења Одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије изван граница, освајања нових технологија и већег пласмана производа наоружања и војне опреме.

Осим наведеног, предметним чланом се даје могућност формирања правног лица на територији неке државе која поседује стратешке сировине за производњу наоружања и војне опреме у Републици Србији.

Иницијативу за улагање у правно лице или оснивање контролисаног друштва изван територије Републике Србије члан Групације покреће захтевом према Министарству одбране за прибављање сагласности за улагање изван територије Републике Србије.

Уз захтев се образлаже стратешки интерес и наводе нове технологије ближе описане мапом технологија, које би биле предмет освајања или куповине.

На основу добијеног захтева за прибављање сагласности или сопствене иницијативе за улагање у нове технологије изван територије Републике Србије, Министарство одбране припрема и доставља Влади предлог одлуке о формирању тима за вођење преговора са дефинисаним условима које мора да испуни правно лице или контролисано друштво изван територије Републике Србије.

Влада, на основу извештаја тима, доноси одлуку о улагању или одустајању од улагања у правно лице изван територије Републике Србије или оснивању или одустајању од оснивања контролисаног друштва изван територије Републике Србије.

Чланом 46. је прописано да се финансирање улагања у технолошки развој чланова Групације, у складу са програмима развоја капацитета из члана 41. Закона, обавља преко Српске банке а.д. Београд као правног лица које врши услуге од значаја за одбрану Републике Србије из области финансијске делатности.

Ова одредба у Нацрту уредбе је настала због чињенице што је, последњих неколико година, пословна политика већине страних банака које су присутне на финансијском

тржишту Републике Србије таква да имају забрану финансијске подршке произвођача наоружања и војне опреме.

Чланом 47. је прописано да надзор над спровођењем ове уредбе врши Министарство одбране преко своје организационе јединице надлежне за одбрамбене технологије.

Чланом 49. до 50. су прописане прелазне и завршне одредбе.

Сва објашњења у вези примене Уредбе даје Министарство одбране преко своје организационе јединице надлежне за одбрамбене технологије.

Групација почиње са радом у року од 30 дана од дана ступања на снагу уредбе, а сви чланови Групације су у обавези да у року од шест месеци од ступања на снагу Уредбе ускладе своја интерна акта са одредбама Уредбе.

Дефинисано је да уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV ОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВЕ УРЕДБЕ

За спровођење ове уредбе није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

Уредбом се, на основу одредаба Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме, прецизира припадност Групацији Одбрамбена индустрија Србије оних произвођача наоружања и војне опреме који послују већинским државним и друштвеним капиталом.

Приликом усвајања Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме наглашено је да постоји потреба обезбеђења финансијских средства у буџету Републике Србије ради преузимања власничких права на друштвеном капиталу у складу са актом Владе, а у циљу унапређења капацитета за производњу наоружања и војне опреме код произвођача наоружања и војне опреме који послују већинским државним и друштвеним капиталом и припадају Групацији Одбрамбена индустрија Србије.

Висина средстава које Република Србија треба да обезбеди прецизно ће се утврдити на основу података о процењеној вредности друштвеног капитала произвођача наоружања и војне опреме који послују већинским државним и друштвеним капиталом и припадају Групацији Одбрамбена индустрија Србије.

Укупна вредност уписаног друштвеног капитала у 7 привредних друштава одбрамбене индустрије која послују са већинским државним/друштвеним капиталом износила је 2018. године око 54,24 милиона евра. Обзиром да је већина од наведених привредних друштава остварила значајне резултате пословања у претходном периоду и вршила значајна улагања сопственим средствима у развој производних капацитета, очекивања су да је реална вредност капитала друштава за око 20% већа од уписане, односно да би након нове процене вредности капитала на дан 31.12.2016. године вредност друштвеног капитала била око 65 милиона ЕУР.

Влада Р. Србије је дана 04. маја 2017. године за пет привредних друштава која послују са већинским државним/друштвеним капиталом усвојила појединачне закључке, којима се одобравају бескаматне позајмице у 2017. години у укупном износу од око 23,61 милион ЕУР за реализацију инвестиционих пројеката.

Реализацијом инвестиција из одређених средстава стварају се услови за преузимање дела друштвеног капитала у тим привредним друштвима од стране Р. Србије у износу од 20,8 милиона ЕУР у складу са предложеним решењима у Закону. Након преузимања власничких права на друштвеном капиталу по основу инвестиција, вредност дела друштвеног капитала би износила око 43,2 милиона ЕУР.

Код једног дела привредних друштва након нове процене, конверзије потраживања и умањења основног капитала за нето-губитке кумулиране из претходног периода вредност друштвеног капитала би била на нижем нивоу, па су очекивања да ће укупна вредност друштвеног капитала бити на нивоу око 40 до 41 милион ЕУР.

Преузимање власничких права на преосталом делу друштвеног капитала би се могло решити додатним инвестиционим улагањима Р. Србије у периоду од 2019. до 2022. године у привредна друштва која имају друштвени капитал у власништву динамиком од око 10 милиона ЕУР годишње у периоду од 4 године.

V РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ УРЕДБЕ ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се доношење ове уредбе по хитном поступку, зато што могу наступити неотклоњиве и штетне последице по безбедност земље и рад органа и организација, а постоје и неодложне потребе да се у циљу остваривања и заштите одбрамбених, безбедносних и спољнотрговинских интереса Републике Србије дефинише припадност Групацији Одбрамбена индустрија Србије и створе услови за решавање проблема који оптерећују пословање произвођача наоружања и војне опреме који послују већинским државним и друштвеним капиталом у делу који се односи на конверзију обавеза и решавање питања друштвеног капитала.

Доношењем ове уредбе успоставља се Групација Одбрамбена индустрија Србије и правни оквир који обезбеђује стабилан контролни механизам у области производње наоружања и војне опреме код оних произвођача који послују већинским државним/друштвеним капиталом. Такође, обезбеђује се амбијент за контролисану докапитализацију чланова Групације кроз домаћа и страна улагања и даје могућност технолошког осавремењавања фабрика које послују већинским државним/друштвеним капиталом, што све обезбеђује побољшану опремљеност Војске Србије савременим средствима наоружања и војне опреме.